

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Clavdii Espencei Theologi Parisiensis De Evcharistia, Eivsque Adoratione, Libri Qvinque

Esponce, Claude d'

Parisiis, 1573

Cap. IIII. Nestoriana & Eutychniana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30397

blasphemix docuerunt, vt ab hoc ordiar, *Sanctum*, ait, ac viuificum, in cruentumque in Ecclesiis celebramus sacrificium, non hominis alicuius nobis similis, & communis corpus consimiliter & preciosum sanguinem, esse, quod proponitur, credentes, sed magis tanquam propriū viuificantis Verbi corpus & sanguinē accipimus. Communis enim caro viuificare non potest, nec quicquam prodest. *Ioan. 6.*

Quia autem facta est Verbi propria, ob eam causam intelligitur, & est viuifica, vt Seruator ipse testatur, Sicut misit me viuēs Pater, & ego viuo propter Patrem, & qui manducat me, etiā ille viuet propter me. Et, Si quis non fateatur Domini carnem viuificatricē esse, & propriā Verbi, quod ex Deo est, sed tanquā alterius cuiuspiā ab eo, qui ei quidem coniunctus sit secundum dignitatem, hoc est, solam diuinā in habitationem sortitus sit, anathema sit. Et in oppositione contra Theodoretū reprehensionē, sic ait inter alia multa, Quāuis Christi corpus nostris sit corporibus, hoc est, consubstantiale, natum enim est ex muliere, proprium tamē filij Dei est, quia autem vita secundum naturam Verbum est, quod ex Patre est, viuificatricem declarauit carnem suā. Et hac ratione facta nobis est benedictio (sic solet pater hic vocare sacramentū hoc) viuificatrix. Et corpus assumptū ē muliere vbiq; suū vocat, Caro, inquit, mea &c. propter summā vtiq; vnitatem, & hanc mysterij habeat rationem, quod dictionem hanc propriam posuimus, dicentes, Si quis non fateatur Domini carnem viuificatricem, & propriam ipsius quod ex Deo est, Verbi, imò non magis viuificatricem esse, quia facta est Verbi, omnia vtiq; viuificare potentis, propria, Anathema sit. *Ad Eucptium. Gal. 4. Benedictio.*

Nestoriana, & Eutychna. Cap. IIII.

Nestorius verò, Audite, aiebat, attendentes *Nestorij de* verba, *Qui manducat carnē meā, &c. Memores estote quod de carne sermo est, quod scia soror.* non à me carnis nomen adiectū est, ne videar sinistre interpretari, Non ait, *Qui manducat & bibit meam diuinitatem. Et, Qui manducat me,*

Quid māducaturus? diuinitatē an carnē? Sic absurdē negligentēq; nugatur hic hæreticus, Non Deum Verbū missum esse dicens, incarnatum, & hominem factum, sed seorsim ac particulariter hominē, quod manifestum iam cauillum est, Nam vnionis modū destruit, vt cōmune inueniatur Christi corpus, non iam Verbi omnia viuificare volentis, propriū. Et paulò post, Num tu hominis consumptionem, ἀνθρωποφαγία, nostrum hoc sacramentū pronuncias, & irreligiōse ad crassas cogitationes vrges corū, qui crediderunt, mentē, & attentas humanis cogitationibus tractare, quæ sola, pura, & inexquisita fide accipiūt? Et quoniā minimē editur diuinitatis natura, propter hoc commune dixerit quis sanctū Christi corpus? Scire autē operæ precium est quōd proprium est corpus eius Verbi quod omnia viuificat. Quoniam autē corpus est vitæ, viuificum est, Nam per hoc mortalibus nostris corporibus largitur vitam, & mortis euacuat imperiū. Hactenus Cyrillus, cuius fragmentum ad partem primā extat in canonicis Ecclesiasticis, sub titulo Ephesini, tale, Necessariē & hoc adicimus, Incruentā celebramus in Ecclesiis sacrificij seruiturē, & sanctificamur participes corporis & preciosi sanguinis Christi, non vt cōmunem carnē percipientes, nec viri sanctificati & verbo coniūcti secundū dignitatis vnitatem, sed verē viuificatē, & ipsius Verbi propriam factā. Habes rationē carnis Dominicæ in hoc sacramento, siue vt habet Rubrica, in altari tum accipiendæ, tum etiam adorandæ, nempe quia per Verbum Dei Deū assumptæ & propriæ illius factæ, ac proinde, vt Verbum, viuificæ, idque credendum tantum non etiā exquirendum. Non verò quod Candidus, qui parū cādide nos anthropophagos non minus quā Auerroës, hīc facit, quasi Christū fide tantum, nec nisi spiritualiter manducari in Cœna Cyrillus asserat, vt quo patū nemo sapius aut apertius, neget in ea nos Christi spirituali rātum, quæ est per fidē & charitatē, habitudine coniungi, sed & corporali quoq; atq; naturali participatione, Locis per nos & lib. 11. cap. 16. 26. cum aliorum patrū in hanc rem testimonis, alibi citatis. Apolog. lib. 7. cap. 5. Negat autem diuinitatē hīc manducari, sed ex Nestorij haud dubiē sensu, carnem seorsim à diuinitate hīc sumi

Anthropophagia.

De consecr. dist. 2. cap. necessarie. Guitmundus lib. 3.

Ioā. Cādid. de cœn. Domini. anno 1560. In Ioā. lib. 10. cap. 13. & lib. 11. cap. 16. 26. Apolog. lib. 7. cap. 5.

erratis, & sic non minus anthropolatras (quia carnē eam Anthropolatre. nemo prius hīc manducet quā adoret) quā Anthropolatre. Anthropagos Catholicos faciētis, vt alibi ait de Nestorianis, Anthropagos. quōd cœlum ac terrā anthropolatriæ, hoc est, hominis Anthropagi. cultus suggillāt. Et alibi, Nōne dicere liceat quod propheticarum prædicationū exitus ἀνθρωπολάτρως crimen In expositione Symboli Niceni. nobis induxerunt? vt adoremus hominē habentē Deum De incarnatione Virginis. inhabitantem? &c. Cui hæreſi Eutychna cōtraria licet, De incarnatione V. nihilo de Eucharistia peruersē minus sensit, vt cuius fructus fuerint totius populi Christiani, sacerdotū imprimis nigeniti. cap. 23. Domini, & Monasteriorū euersio, omne per Eutychna- Leo I. epist. norum crudelissimā insanissimāq; sæuitiā, in Ecclesia, 75. 1. q. 1. præsertim Alexandrina, cœlestium sacramentorū lumen can. Manus- extinctum, intercepta est sacrificij oblatio, & parricidali- festum. bus impiorum manibus omnia se subtraxere mysteria.

Capernaïtica.

Cap. V.

AD has autē anthropophagiæ cogitationes nimisquā absurdas adigebat Nestorianismus, eas prius multò induxerat prima in August. 107. 6. trac. 27. in Psal. 54. & 98. discipulis Christi velut ad duritiā sermonis eius facta hæreſis, Carnē quippe Christi manducandū carnaliter sic intellexerūt, sicut in cada- de verb. A- uere vēditur, aut in macello dilaniatur, Sic illū putarunt erogaturū corpus suum, particulas quasdā de illo præci- posto. ser. 2. surum, membra sua concisurū, & sic per partes discerptū Beda. 1. Co- sese illis daturū. Quibus respōdit, non eō se modo illud rimb. 10. de- eis donaturū, sacramentum iis se cōmendare, quod spiri- conf. dist. 2. tualiter intellectū illos viuificaret. Quod etsi necesse es- cap. Prima- set visibiliter celebrari, oporteret tamen inuisibiliter in- quidem. telligi, sic vt quod in sacramento visibiliter sumeretur, in Can. Inui- ipsa veritate spiritualiter manducaretur & biberetur. In- tat. uitat Dominus seruos suos, vt cibū eis seipsum præparet. Can. Qui- Quis audeat manducare Dominū suum? Ait tamen, Qui manducat. manducat me, uiuit propter me Quando māducatur, vi- Can. Qui- ta manducatur. Ne timeamus manducare panē hunc, ne manducat- finiamus eū, & postea quod manducemus, non inuenia- me. mus. Non occiditur vt māducetur, sed mortuos viuificat. Can. Viuū.